

Пам'яті Микити Борисовича Маньківського

Напередодні свого сторічного ювілею помер видатний невролог, доктор медичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки Микита Борисович Маньківський.

Народився Микита Борисович 24 грудня 1914 р. Після закінчення Київського медичного інституту в 1939 р. вступив у аспірантуру. У вересні того ж року був призваний в армію, де до початку Великої Вітчизняної війни служив військовим лікарем. У роки війни очолював медсанбат, відділ польового евакопункту.

З 1945 р. — співробітник Київського психоневрологічного інституту, у 1948—1950 рр. — доцент кафедри нервових хвороб Київського медичного інституту. У 1951 р. Міністерство охорони здоров'я України призначило М. Б. Маньківського ректором Чернівецького медінституту. Маючи великий досвід організаторської роботи, він доклав багато зусиль для зміцнення матеріальної бази та укомплектування кваліфікованими кадрами цього навчального закладу.

У 1954 р. Микита Борисович повертається в Київ, захищає докторську дисертацію, з 1961 до 1964 р. працює проректором з наукової роботи Київського медичного інституту, а з 1962 до 1965 р. очолює кафедру нервових хвороб, якою керував до нього його батько — академік Б. М. Маньківський. Микита Борисович працює над розробкою важливих питань клінічної неврології, особливу увагу він приділяє проблемам цереброваскулярної патології.

З 1964 р. та до останнього дня життя творча й наукова діяльність М. Б. Маньківського пов'язана з Інститутом геронтології НАМН України, де він працював заступником директора з наукової роботи, керівником клінічного сектора та завідувачем відділу клінічної фізіології та патології нервової системи.

Основні наукові дослідження Микити Борисовича були пов'язані з вивченням функціональних змін нервової системи в процесі старіння людини, особливостей розвитку, клінічного перебігу, диференційної діагностики та лікування хвороб нервової системи в осіб старших вікових груп. Розроблені професором Маньківським основні концепції ґрунтуються на принципах системного підходу до оцінки вікових та патологічних змін інтегративної діяльності центральної нервової системи та залежності її від метаболізму мозку, загальної та церебральної гемодинаміки. Проведені під його керівництвом комплексні епідеміологічні, нейропсихологічні, генетичні та лонгітудинальні дослідження процесу старіння центральної нервової системи дали змогу обґрунтувати основні положення нових пріоритетних напрямів — нейрогеронтології та нейрогеріатрії.

Микита Борисович — автор та співавтор понад 300 наукових праць, зокрема 9 монографій, засновник великої науково-медичної школи. Під його керівництвом було захищено 14 докторських та 39 кандидатських дисертацій. Упродовж кількох десятиріч М. Б. Маньківський очолював Київське науково-практичне товариство неврологів, був членом президії правління Українського товариства неврологів, психіатрів та наркологів.

Попрощатися з Микитою Борисовичем прийшли сотні науковців, лікарів, його учні. Спомин про цього видатного вченого назавжди залишиться в серці кожного, хто спілкувався з ним, кожного, кому він повернув радість життя.

Кафедра неврології Національного медичного університету імені О. О. Богомольця, редакційна колегія журналу «Серце і судини» висловлюють щире співчуття рідним і колегам покійного.